

Jeg vil vende tilbage til spørgsmålet, når hr. Helge Adam Møller kommer på talerstolen.

(Kort bemærkning).

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg har ikke yderligere kommentarer til det spørgsmål, der er i vente.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Jeg vil sige, vi godt kan støtte. Vi synes faktisk, det er en god idé at lave en flagdag på den der historiske dag, hvor den danske befolkning gjorde oprør mod samarbejdspolitikken.

Nu kan jeg forstå, at regeringens argument for at være imod er, at der ikke skal være flere flagdage, end der er i dag. Der kunne jeg godt tænke mig at spørge: Er det indgået i regeringens overvejelser, at man kunne udskifte en af de fem flagdage, der er for kongehuset, med en enkelt flagdag for befolkningens oprør mod statsmagten midt i anden verdenskrig?

(Kort bemærkning).

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg er sådan set meget glad for, at hr. Frank Aaen stiller spørgsmålet, for så har jeg jo en mulighed for lidt klarere at redegøre for regeringens hovedsynspunkt.

Det er korrekt, jeg har redegjort for, at der er en restriktiv flagpraksis, og det synes jeg også måtte høre med til den debat, der er i dag, men det er altså ikke det, der er regeringens hovedargument for at afvise beslutningsforslaget. Det er, at mennesker, som nok var tættere på besættelsestidens begivenheder, i 1950 besluttede sig for, efter at man havde flaget for besættelsen på tre datoer, at der alene fremover skulle flages på to datoer, og det synes jeg sådan set at man skal respektere.

Kl. 15.35

Men blot fordi man ikke flager, betyder det jo ikke, at man ikke må tale om perioden og den betydning, den har haft for eftertiden og for alle os, der bor i Danmark i dag.

Derfor har jeg også tilkendegivet over for beslutningstagerne, at selve formålet med beslutningsforslaget, nemlig at få fokus på de historiske begivenheder, der dengang fandt sted, er jeg meget enig i. Jeg mener blot ikke, at vi skal udvide antallet af flagdage.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Er det indgået i regeringens overvejelser, at de partier, der havde det store, massive flertal i 1950, jo præcis var de partier, som havde været med i samarbejdspolitikken, og som havde stået bag den, helt indtil den blev forkastet af befolkningen, og at det måske var derfor, at de partier havde en vis lyst til at undgå denne flagdag, der satte fokus på lige præcis deres dårlige udvikling og dårlige måde at forvalte deres ansvar på under krigen. Det er derfor, at man måske lige skulle genoverveje det.

Det er korrekt, at de mennesker, der var i de partier, var dem, der var tæt på, men det var også dem, der var tæt på at have ansvaret for den samarbejdspolitik, der blev protesteret imod. Måske skulle vi i dag overveje, om deres motiver var så gode, som regeringens åbenbart går ud fra.

(Kort bemærkning).

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg vil sige til hr. Frank Aaen, at det må være op til Enhedslisten at skyde politikere, der levede i 1950, det ene eller det andet motiv i skoene. Det skal jeg ikke kloge mig på, men blot sige, at jeg tror, at de personer som var politisk aktive og som aktivt deltog i samfundsdebatten, var de personer, der var de bedste til at afgøre, hvilke dage der fremover skulle være flagdage.

Derfor finder jeg det sådan en smule mærkværdigt, at vi så mange år efter nu lige pludselig skal til ligesom at genoverveje, om det nu også var en klog beslutning. Der er mange andre måder at være med til at markere historiske begivenheder på end at vælge dem som flagdag. Vi synes som sagt, at det er rigtigt at holde fast i den beslutning, der blev truffet i 1950 af den daværende statsminister og også underskrevet af kongen.

(Kort bemærkning).

Jesper Langballe (DF):

I min barndom i den første halve snes år efter befrielsen var der ingen, der var i tvivl om, hvad Danmarks frihedsdag var. Frihedsdagen var ikke den 5. maj, det var den 29. august.

Når ministeren nu nævner, at i 1950 blev den 29. august fjernet som flagdag, vil jeg gerne spørge, om det så ikke kunne skyldes, at den samarbejdsånd, som 29. august og det foregående augustoprør var et opgør med, så befolkningens gennemtvang regeringens afgang imod re-